

עליונות. מורי עם בשמי, אוכלים ונהנים כמו שצריך. (ו זרוע ימין בדרך שמאל). אכלתי יערי עם דבשי - זה יעקב ברחל, זו אכילה כמו שצריך. שתיתי ייני עם חלבי - זו זרוע שמאל בדרך ימין. הרי פלן מדרגות (קרבנות) עליונות שנהנה מהן המלך הקדוש בראשונה, וזו האכילה שלו וההנאה שלו. עד כאן אכילת המלך העליון בראשונה.

מכאן ולהלאה נתן רשות לארבע דמיות שחקוקות בכסא, ולכל אותם שמתפשטים ממנו, להנות ולאכל. זהו שכתוב אכלו רעים שתו ושכרו דודים. אכלו רעים - אלו הן ארבע דמיות כמו שאמרנו. שתו ושכרו דודים - כל אותם שמתפשטים מהן, וכלם אוכלים ומתפשטים ונהנים כמו שראוי, ומאירים הפנים, והעולמות כלם בשמחה. וכל אחד ואחד, בין מדרגות עליונות ובין מדרגות תחתונות, בשרש שלהם מתקרבים ונהנים. זהו סוד וסתר הקרבן כמו שראוי.

באו רבי אלעזר ורבי אבא ושאר החברים והשתטחו לפניו. אמר רבי אבא, אם לא נמסרה התורה בחר סיני, אלא שהיה אומר הקדוש ברוך הוא, הרי בן יוחאי הוא התורה והסתרים שלי - די לעולם. אוי פאשר תסתלק מן העולם. מי יאיר אורות התורה. הפל יחשף מאותו יום. שהרי עד שיבא מלך המשיח לא יהיה דור כדור זה שרבי שמעון נמצא בתוכו.

אמר רבי שמעון, על סוד זה אסור לו לבן אדם לטעם פלום עד שיאכל המלך העליון. ומה הוא? תפלה. תפלה של בן אדם, כדגמת זה בתחלה מזמנים שלקח על עופות ובהמות לקרבן,

עלאין. מורי עם בשמי, אכלי ואתהני כדקא יאות. (ס"א דא זרועא ימינא, בירכא שמאלא). אכלתי יערי עם דבשי, דא יעקב ברחל, דא אכילה כדקא יאות. שתיתי ייני עם חלבי, דא זרועא שמאלא, בירכא ימינא. הא כלהו דרגין (ס"א קרבניו) עלאין, דאתהני בהו מלכא קדישא בקדמיתא. ודא מיכלא דיליה והנאה דיליה.

עד הכא מיכלא דמלכא עלאה בקדמיתא. מכאן ולהלאה, יהיב רשו לארבע דיוקנין דחקיקין בכורסייא, ולכל אינון דמתפשטן מנייהו, לאתהני ולמיכל. הדא הוא דכתיב, אכלו רעים שתו ושכרו דודים. אכלו רעים, אלין אינון ארבע דיוקנין דאמרן. שתו ושכרו דודים, פל אינון דמתפשטי מנייהו, וכלהו אכלי ומתפשטי, ואתהנון כדקא יאות, ואנהירו אנפין, ועלמין כלהו כחדה, (דף רמ"א ע"ב) וכל חד וחד, בין דרגין עלאין, ובין דרגין תתאין, ביסודא דלהון מתקרבין ומתהנין. דא איהו רזא וסתרא דקרבנא כדקא חזי.

אתו רבי אלעזר ורבי אבא ושאר חברייא, ואשתטחו קמיה. אמר רבי אבא, אלמלא לא אתמסר אורייתא בטורא דסיני, אלא דאמר קדשא ברוך הוא, הא בר יוחאי אורייתא וסתרין דילי, דיי לעלמא. ווי כד תסתלק מן עלמא. מאן ינהיר בוצינין דאורייתא, פלא יתחשף מההוא יומא. דהא עד דייתי מלכא משיחא, לא ליהוי דרא כדרא דא, דרבי שמעון שרי בגויה.

אמר רבי שמעון, על רזא דא, אסיר ליה לבר נש לטעום פלום, עד דייכול מלכא עלאה, ומה איהו. צלותא. צלותא דבר נש, פגוונא דא, בקדמיתא, מזמנין לדיוקנין

לדמיות שחקוקות בכסא על אותן הבריות שמתפשטות רוחות

בְּרִיּוֹת שֶׁהָרִיחַ שְׁלֵהֶן יִסּוֹד בְּעוֹלָם
הַזֶּה מִהֵן, וְזֶהוּ (תהלים קד) מִה רְבוּ
מִעֲשֵׂיךָ ה', שֶׁהָרִי בְּרִיּוֹת שְׂרָאוֹיּוֹת
לְהִקְרִיב, רִיחַ שְׁלֵהֶן מִתְּפַשְׁטָה
עֲלֵיהֶן, אַרְבַּע דְּמִיּוֹת מְזַמְּנוֹת עַל
קִרְבָּנוֹת אֱלוֹ. וְזֶהוּ שְׂאֵנו אֲמָרִים,
וְהָאֲפָנִים וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְכָל
אוֹתָם חִילוֹת אַחֲרַיִם שֶׁמִּתְּפַשְׁטִים
מֵהֶם.

וְלִבְסוֹף הַכֶּהֵן הַגָּדוֹל שֶׁהוּא
מֵיחַד אֵת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְזֶהוּ
שְׂאוֹמְרִים אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ
וְכו'. וְהִיחֹד שְׁמִיחַד, זֶהוּ (דברים
ו) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'
אֶחָד. וְלִבְסוֹף הַלְלוּם
שֶׁמִּתְּעוֹרְרִים לְנִגּוֹן, זֶהוּ (שם יא)
וְהָיָה אִם שָׁמַע וְגו', הַשְּׁמָרוּ לְכֶם
פֶּן יִפְתָּה וְגו'. זֶה נִגּוֹן הַלְלוּם, כְּדִי
לְהַסְתִּיר סֵתֵר (לְעוֹרֵר צד) זֶה בְּקִרְבָּן
זֶה. וְאַחַר כֵּן יִשְׂרָאֵל, זֶה אֲמַת
וְיִצִיב וְנִכּוֹן, יִשְׂרָאֵל סָבָא שְׁעוֹמֵד
עַל הַקִּרְבָּן, (קִרְבוֹ עֲלִיּוֹן אֱלוֹ הַמְּדַרְגּוֹת)
שֶׁהִיא עֶשֶׂר מְדַרְגּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
פְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַכֹּל, עוֹמְדוֹת עַל
הַשְּׁלֶחָן.

אֲבָרִי אֵין רְשׁוֹת לְאַחַד מֵהֶם לְאַכֵּל
וְלְהוֹשִׁיט יָדוֹ לְקִרְבָּן עַד שֶׁהִמְלִיךְ
הָעֲלִיּוֹן אוֹכֵל. וְזֶהוּ ג' רֵאוֹנוֹת
וְג' אַחֲרוֹנוֹת. פִּינּוֹן שֶׁהוּא אֶכֶל,
נִתֵּן רְשׁוֹת לְאַרְבַּע דְּמִיּוֹת, וְלִכָּל
אוֹתָם הַצְּדָדִים שֶׁנִּפְרָדִים מֵהֶן,
לְאַכֵּל.

וְאִז אָדָם, שֶׁהוּא דְמוֹת שְׁכוּלֵלָה
אֵת כָּל שְׂאֵר הַדְּמִיּוֹת, יוֹרֵד וְנוֹפֵל
עַל פְּנֵיו, וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ וְרוּחוֹ לְגַבֵּי
הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן שְׁעוֹמֵד עַל אוֹתָן
הַדְּמִיּוֹת, שְׁכוּלֵל כָּל הַדְּמִיּוֹת,
לְעוֹרֵר אוֹתוֹ עֲלָיו כְּמוֹ שְׂרָאוֹי,
וְזֶהוּ שְׁנֵאֲמַר (תהלים כה) אֲלִיךָ ה'
נִפְשִׁי אֲשָׂא, לְעוֹרֵר (שֵׁלֶשׁ) דְּמִיּוֹת
אַחֲרוֹת וְכָל אֱלוֹ שֶׁמִּתְּפַשְׁטִים
מֵהֶן. (תהלים לד) וְזֶהוּ שְׁכִתוּב (שם
קמח) יִבְעֵנו. יִרְנְנוּ. יֵאֲמְרוּ. יִדְבְּרוּ.

דְּחִקִּיקִין בְּכוֹרְסִיָּא, עַל אֵינוֹן בְּרִיּוֹן,
דְּמִתְּפַשְׁטֵי רוּחִין דְּלֵהוֹן, עַל עוֹפֵי וּבְעִירֵי,
לְקִרְבָּנָא בְּרִיּוֹן דְּרוּחָא דְּלֵהוֹן יְסוּדָא בְּהָא
עֲלָמָא מְנִייהו, וְהֵינּוּ (תהלים קד) מִה רְבוּ מִעֲשֵׂיךָ
יְי, דְּהָא בְּרִיּוֹן דְּאֶתְחַזֵּיין לְקִרְבָּנָא רוּחָא
דִּילֵהוֹן, מִתְּפַשְׁט עֲלֵיהוּ אַרְבַּע דִּיוֹקְנִין, מְזַמְּנִין
עַל קִרְבָּנִין אֱלִין. וְהֵינּוּ דְקָאֲמַרְן, וְהָאוֹפָנִים
וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְכָל אֵינוֹן חִיִּילִין אַחֲרָנִין דְּקָא
מִתְּפַשְׁטֵי מְנִייהו.

וְלִבְתַּר כִּהְנָא רַבָּא דְקָא מֵיִיחַד שְׂמָא קְדִישָׁא,
הֵינּוּ אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ וְכו'.
יְחוּדָא דְקָא מֵיִיחַד, הֵינּוּ (דברים ו) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְי אֱלֹהֵינוּ יְי אֶחָד. וְלִבְתַּר לְיוֹאֵי, דְקָא מִתְּעִירֵי
לְנִגּוֹנָא, הֵינּוּ (דברים יא) וְהָיָה אִם שָׁמַע וְגו',
הַשְּׁמָרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה וְגו'. דָּא נִגּוֹנָא דְלְיוֹאֵי,
בְּגִין לְאַסְתְּרָא סֵתֵרָא (ס"א לְאַתְעָרָא סֵתֵרָא) דָּא,
בְּקוֹרְבָּנָא דָּא. וְלִבְתַּר יִשְׂרָאֵל, דָּא אֲמַת וְיִצִיב
וְנִכּוֹן, יִשְׂרָאֵל סָבָא דְקִיִּמָּא עַל קִרְבָּנָא, (קִרְבָּנָא
עֲלָמָא הָא דְרִיּוֹן) דְּאִיְהִי עֶשֶׂרָה דְרָגִין עֲלָאִין פְּנִימָאִין
דְּכֵלָא, קִיִּמָּא עַל פְּתוּרָא.

אֲבָרִי לִית רְשׁוֹ לְחַד מְנִייהו לְמִיכָל, וְלְאוֹשִׁיט
יָדָא לְקִרְבָּנָא, עַד דְּמִלְפָּא עֲלָאָה אֶכִּיל.
וְהֵינּוּ ג' רֵאוֹנוֹת, וְג' אַחֲרוֹנוֹת. פִּינּוֹן דְּאִיְהוּ
אֶכִּיל, יְהִיב רְשׁוֹ לְד' דִּיוֹקְנִין, וְלִכָּל אֵינוֹן
סְטָרִין דְּמִתְּפַרְשֵׁן מְנִייהו, לְמִיכָל.

בְּדִין אָדָם, דְּאִיְהוּ דִּיוֹקְנָא דְכֵלִיל כָּל שְׂאֵר
דִּיוֹקְנִין, מְאִיף וְנִפְּלִיל עַל אֲנָפוּי, וּמְסִיר
גְרָמִיָּה וְרוּחִיָּה לְגַבֵּי אָדָם דְּלְעִילָא, דְּקִיִּמָּא
עַל אֵינוֹן דִּיוֹקְנִין, דְּכֵלִיל כָּל דִּיוֹקְנִין, לְאַתְעָרָא
לִיָּה עֲלֵיהּ כְּדָקָא חֲזִי, וְהֵינּוּ (תהלים כה) אֲלִיךָ יְי
נִפְשִׁי אֲשָׂא, לְאַתְעָרָא (תְּלַת) דִּיוֹקְנִין אַחֲרָנִין,
וְכָל אֵינוֹן דְּמִתְּפַשְׁטֵי מְנִייהו. (תהלים לד) וְהֵינּוּ